

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei d'universalització de l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, a través del Servei Català de la Salut

200-00018/11

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ DE SALUT

A la presidenta del Parlament

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 8 de juny de 2017, ha estudiat el text del Projecte de llei d'universalització de l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, a través del Servei Català de la Salut (tram. 200-00018/11) i l'Informe de la Ponència.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 118.5 i 6 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Projecte de llei d'universalització de l'assistència sanitària amb càrrec a fons públics per mitjà del Servei Català de la Salut

Exposició de motius

L'article 23.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat i gratuïtat als serveis sanitaris de responsabilitat pública, en els termes que estableixen les lleis.

Amb l'aprovació de la Llei de l'Estat 14/1986, del 25 d'abril, general de sanitat, es va produir un avanç en la universalització de l'assistència sanitària amb càrrec a fons públics, que ha fet que gairebé la totalitat de la població tingui garantit l'accés a aquests serveis sanitaris. A Catalunya, un moment decisiu del procés d'universalització fou l'aprovació de la Llei 21/2010, del 7 de juliol, d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut. Tanmateix, arran de la crisi econòmica, l'Estat ha adoptat algunes mesures legislatives que es poden considerar una fractura del que ha d'ésser un sistema nacional de salut fonamentat en l'accés universal.

Aquesta nova llei té com a objectiu assolir definitivament la universalització de l'assistència sanitària amb càrrec a fons públics per mitjà del Servei Català de la Salut, eliminar qualsevol desigualtat que hi pugui haver entre les persones residents a Catalunya, i complir de manera efectiva el que estableixen el dit article 23.1 de l'Estatut d'autonomia i, fins i tot, les normes internacionals sobre drets humans, com la Declaració Universal de Drets Humans que, en l'article 25.1, estableix que tota persona té, entre altres drets, el dret a l'assistència mèdica. En aquest sentit, cal fer avinent que, amb relació a la restricció a l'accés a l'assistència sanitària, el Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals de Nacions Unides, al maig del 2012, ja va instar a fer que l'assistència sanitària abastés totes les persones residents en un territori, independentment de llur situació administrativa.

Així, la universalització de l'assistència sanitària no és només un deure moral ineludible, sinó que és una obligació derivada de les normes internacionals, ja que aquestes, un cop acceptades, tenen un valor jeràrquic superior al qual s'han d'ajustar les normes internes que regulen els drets de les persones.

D'acord amb això, aquesta llei estableix que totes les persones residents a Catalunya tenen dret a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà del Servei Català de la Salut, culminant així la universalització de l'assistència sanitària a Catalunya. Aquesta llei permet donar servei a tota la població sense exclusions,

en tots els àmbits de la medicina –en medicina preventiva, curativa, rehabilitadora i palliativa i en promoció de la salut– i en totes les etapes de la vida.

La Llei disposa que la condició de resident s'ha d'acreditar mitjançant l'empadronament en un ajuntament de Catalunya, però, tenint en compte les circumstàncies especials de determinats col·lectius, amb un caràcter subsidiari i complementari, permet que la residència es pugui acreditar mitjançant altres criteris d'arrelament que han d'ésser concretats i desplegats per reglament amb la finalitat de fer possible l'accés a l'assistència sanitària pública a col·lectius en risc d'exclusió social, atesa la diversitat d'aquests col·lectius i l'heterogeneïtat i la variabilitat d'aquestes circumstàncies.

L'efecte beneficiós d'augmentar la cobertura amb serveis sanitaris necessaris i de bona qualitat està documentat per informes i estudis que demostren que un millor accés a l'assistència sanitària integral millora la salut de tota la població, en benefici, especialment, de les persones més pobres. En aquest sentit, per a assegurar que la universalitat posa les persones en el centre del sistema, cal que aquest compti amb l'atenció primària com un dels seus elements nuclears, pels valors que aporta d'equitat, sostenibilitat, seguretat i millor atenció a les necessitats de la persona i la comunitat.

Aquesta llei consta de cinc articles, sobre el dret universal a l'assistència sanitària, les condicions per a accedir-hi, el contingut de l'assistència, l'àmbit territorial i les mesures per a garantir-ne i fer efectiu l'accés. La part final consta de set disposicions addicionals, les sis primeres sobre la condició de beneficiaris de determinats col·lectius, la cobertura sanitària dels catalans residents a l'exterior i dels que treballen fora de la Unió Europea i de l'Espai Econòmic Europeu, el rescabament de les despeses sanitàries en cas de frau de llei i l'anàlisi i la publicació de les dades sobre freqüentació sanitària, i la setena sobre els recursos per al pagament del complement a la pensió dels infermers i altres professionals sanitaris de l'Institut Català de la Salut que es van jubilar abans del 2005; una transitòria sobre el reconeixement del dret a l'assistència de les persones que no són beneficiàries del Sistema Nacional de Salut de l'Estat a l'entrada en vigor d'aquesta llei; una derogatòria, i tres finals sobre el procediment per al reconeixement del dret d'assistència sanitària, el desplegament de la llei i l'entrada en vigor.

Article 1. Dret universal a l'assistència sanitària

Totes les persones residents a Catalunya, en els termes que estableix aquesta llei, tenen dret a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà del Servei Català de la Salut.

Article 2. Condicions d'accés a l'assistència sanitària

1. L'accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà del Servei Català de la Salut de les persones que tenen la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut de l'Estat s'ha d'ajustar al que estableix la normativa sectorial específica per raó de la qual se'ls ha reconegut aquesta condició.

2. L'accés a l'assistència sanitària pública per mitjà del Servei Català de la Salut de les persones que no tenen la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut de l'Estat requereix que acreditin la residència a Catalunya i que no tinguin accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà d'una entitat diferent del Servei Català de la Salut.

3. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *residents*:

a) Les persones empadronades en un municipi de Catalunya.

b) Les persones que acreditin l'arrelament a Catalunya mitjançant els criteris que es despleguin per reglament que han de tenir per objecte donar accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, a persones i col·lectius en risc d'exclusió social.

Article 3. Contingut de l'assistència sanitària

1. Tots els residents a Catalunya que tenen dret a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà del Servei Català de la Salut tenen dret a les prestacions fixades en cada moment pels serveis sanitaris del Sistema Nacional de Salut de l'Estat, de conformitat amb el contingut que estableixi la normativa sectorial específica.

2. Les persones que són a Catalunya i que no tenen la condició de residents d'acord amb l'article 2.3, tenen dret, en tot cas, a l'assistència sanitària d'urgència, independentment de quina en sigui la causa, i a la continuïtat d'aquesta atenció fins a la situació d'alta mèdica o remissió de la causa per la qual han ingressat al centre o han accedit al servei o establiment sanitari, sens perjudici que aquestes persones o, si escau, els tercers obligats legalment o contractualment a assumir aquestes despeses s'hagin de fer càrrec del pagament del cost de l'assistència sanitària rebuda.

3. L'assistència sanitària d'urgència a què fa referència l'apartat 2 és a càrrec del Servei Català de la Salut si no hi ha cap tercer obligat legalment o contractualment a assumir-ne les despeses corresponents i la persona que ha rebut l'assistència acreditada, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, la insuficiència de recursos econòmics per a afrontar-les prenent com a referència l'indicador de renda més favorable que determini el reglament.

4. Les persones residents a Catalunya que tenen dret a l'assistència sanitària amb càrrec a fons públics i que, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, es troben en situació de vulnerabilitat social o sanitària o en situació d'insuficiència econòmica estan exemptes de fer aportacions en la prestació farmacèutica ambulatoria; en aquests supòsits, el Servei Català de la Salut n'assumeix la totalitat de la despesa.

Article 4. Àmbit territorial

Les persones que no tinguin la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut de l'Estat, que acreditin la residència a Catalunya i que no tinguin accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà d'una altra entitat diferent del Servei Català de la Salut tenen dret només a l'assistència sanitària que es presta dins el territori de Catalunya.

Article 5. Garantia del dret d'accés a l'assistència sanitària

1. El Servei Català de la Salut ha d'elaborar i desenvolupar un programa de formació adreçat al personal administratiu i sanitari de tots els centres, serveis i establiments del Servei Català de la Salut per a garantir i fer efectiu el dret d'accés universal a l'atenció sanitària a Catalunya en els termes establerts per aquesta llei.

2. Els centres, serveis i establiments públics i concertats que presten assistència sanitària han d'exhibir la informació sobre el dret d'accés universal a l'atenció sanitària d'una manera ben visible, clara, comprensible independentment de la llengua dels possibles beneficiaris i inequívoca amb relació al dret d'accés a les prestacions sanitàries contingudes en aquesta llei.

Disposicions addicionals

Primera. Condició d'assegurat i de beneficiari de determinats col·lectius

La regulació que aquesta llei fa de l'accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà del Servei Català de la Salut s'ha d'entendre sens perjudici del que estableixen, per a determinats col·lectius, les disposicions addicionals del Reial decret 1192/2012, del 3 d'agost, pel qual es regula la condició d'assegurat i de beneficiari a efectes de l'assistència sanitària a Espanya, amb càrrec a fons públics, a través del Sistema Nacional de Salut, i la resta de normes específiques aplicables.

Segona. Cobertura sanitària dels catalans residents a l'exterior

Les persones no residents a Catalunya inscrites en el Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior tenen dret a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà del Servei Català de la Salut durant llur estada temporal a Catalunya

en el cas que no hi hagi cap tercer obligat legalment o contractualment a assumir les despeses corresponents, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

Tercera. Reconeixement del dret d'assistència sanitària als treballadors residents a Catalunya que treballen fora de la Unió Europea i de l'Espai Econòmic Europeu

El dret a l'assistència sanitària de les persones empadronades en algun municipi de Catalunya i que treballen fora de la Unió Europea i de l'Espai Econòmic Europeu i de llurs beneficiaris té el mateix contingut, la mateixa extensió i el mateix règim jurídic que el dret dels titulars a què fa referència l'article 2.

Quarta. Rescabament de despeses d'assistència sanitària en cas de frau de llei

Les persones que no tinguin la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut de l'Estat i que, en virtut d'aquesta llei, tinguin accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà del Servei Català de la Salut han de rescabalar les despeses de l'assistència sanitària rebuda si s'acredita que llur accés es va fer en frau de llei.

Cinquena. Anàlisi i publicació de dades sobre la freqüentació sanitària (NOVA)

El Govern, amb l'objectiu d'elaborar polítiques públiques que donin resposta a les necessitats de la societat, amb caràcter anual, ha de recollir les dades sobre la freqüentació sanitària, fer-ne una anàlisi i publicar-les, també anualment, desagregades per situació administrativa de les persones i per sexe, d'acord amb les recomanacions del Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals de les Nacions Unides, per a incorporar la perspectiva de gènere en les polítiques de salut i reduir les desigualtats entre dones i homes en aquest àmbit.

Sisena. Seguiment dels programes sanitaris sobre la base de la situació epidemiològica (NOVA)

Els serveis sanitaris han de seguir, d'una manera especial, els programes sanitaris d'interès per a la salut pública que determini el departament competent en matèria de salut sobre la base de la situació epidemiològica a Catalunya.

Setena. Professionals sanitaris de l'Institut Català de la Salut (NOVA)

El Govern, dins les disponibilitats pressupostàries per al 2017, ha de destinar els recursos necessaris per al pagament del complement a la pensió dels infermers i altres professionals sanitaris de l'Institut Català de la Salut que es van jubilar abans del 2005.

Disposició transitòria. Reconeixement del dret a l'assistència sanitària a les persones que no tenen la condició d'assegurades o beneficiàries del sistema nacional de salut de l'Estat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei (NOVA)

Les persones que a l'entrada en vigor d'aquesta llei no tenen la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut de l'Estat però tenen reconegut l'accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, per mitjà del Servei Català de la Salut poden seguir gaudint d'aquesta assistència en les mateixes condicions i, així mateix, acollir-se a la universalització que estableix aquesta llei, si compleixen els requisits corresponents.

Disposició derogatòria

Es deroguen:

- a) La Llei 21/2010, del 7 de juliol, d'accés a l'assistència sanitària de cobertura pública a càrrec del Servei Català de la Salut.
- b) Les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta llei o la contradiguin.

Disposicions finals

Primera. Procediment per al reconeixement del dret d'assistència sanitària

1. El procediment per al reconeixement del dret a l'assistència sanitària pública per mitjà del Servei Català de la Salut a les persones que no tinguin la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut de l'Estat, i també el document acreditatiu d'aquest dret, s'han d'establir per reglament:

2. El procediment a què fa referència l'apartat 1 s'ha d'establir de manera que es garanteixi el dret a l'assistència sanitària d'urgència que tenen reconegut les persones a què fa referència l'article 3.2, des del moment de presentar la sol·licitud.

3. En el procediment a què fa referència l'apartat 1 les persones interessades poden entendre que llur sol·licitud ha estat estimada per silenci administratiu, en el termini de tres mesos a comptar de la data de la presentació de la sol·licitud, sens perjudici de l'obligació de l'Administració de dictar-ne una resolució expressa.

Segona. Aplicació i desplegament

El Govern, en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'aprovar les disposicions que siguin necessàries per a desplegar i executar aquesta Llei i adoptar les mesures necessàries pertinents amb la mateixa finalitat.

Tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor el mateix dia d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 8 de juny de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella i Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

Article 2. Condicions d'accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, a través del Servei Català de la Salut

Esmena 1

GP del Partit Popular de Catalunya (1)

De supressió dels apartats 2.2 i 2.3 de l'article 2

«Article 2. Condicions d'accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, a través del Servei Català de la Salut

2.1 L'accés a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, a través del Servei Català de la Salut de les persones que tinguin la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut, s'ha d'ajustar al que estableix la normativa sectorial específica per la qual se'ls hagi reconegut aquesta condició.»

Article 3. Contingut de l'assistència sanitària

Apartat 1

Esmena 7

GP del Partit Popular de Catalunya (2)

De modificació de l'apartat 3.1 de l'article 3

3.1 Totes les persones residents a Catalunya *que, d'acord amb la normativa bàsica de l'Estat, tenen* dret a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, a través del Servei Català de la Salut tenen dret a les prestacions fixades en cada moment pels serveis sanitaris del Sistema Nacional de Salut, de conformitat amb el contingut que tinguin establert per la normativa sectorial específica.

Addició de nous apartats

Esmena 9

GP del Partit Popular de Catalunya (3)
D'addició d'un nou apartat 3.1 bis a l'article 3

3.1 bis. Les persones no residents a Catalunya, però que d'acord amb la normativa bàsica de l'Estat tenen la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut, tenen dret a l'assistència sanitària, amb càrrec a fons públics, a través del Servei Català de la Salut de conformitat a la normativa sectorial específica.

Esmena 12

GP del Partit Popular de Catalunya (4)
De modificació de l'apartat 3.2 de l'article 3

3.2 En tot cas, les persones que es trobin a Catalunya i que no tinguin la condició d'assegurades o beneficiàries del Sistema Nacional de Salut, ~~segons estableix l'article 2.3,~~ tenen dret a l'assistència sanitària d'urgència, independentment de quina en sigui la causa, i a la continuïtat d'aquesta atenció fins a la situació d'alta mèdica, sens perjudici que aquestes persones o, si s'escau, els tercers obligats legalment o contractualment a assumir aquestes despeses s'hagin de fer càrrec del pagament del cost de l'assistència rebuda.

Apartat 3

Esmena 13

GP del Partit Popular de Catalunya (5)
~~De supressió de l'apartat 3.3 de l'article 3~~

Article 4. Àmbit territorial

Esmena 16

GP del Partit Popular de Catalunya (6)
~~De supressió de l'article 4~~

Disposicions addicionals

Segona

Esmena 18

GP del Partit Popular de Catalunya (7)
~~De supressió de la disposició addicional segona~~

Disposicions finals

Primera. Procediment per al reconeixement del dret d'assistència

Esmena 29

GP del Partit Popular de Catalunya (8)
~~De supressió de la disposició final primera~~
